

У СВІТІ НОВИХ КНИГ

Радомир МОКРИК

«БУНТ ПРОТИ ІМПЕРІЇ: УКРАЇНСЬКІ ШІСТДЕСЯТНИКИ».

(К.: А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2023. 416 с.)

Про автора

Радомир Мокрик, PhD. (1987 р. н.) — історик, культуролог, науковий працівник Інституту східноєвропейських студій на філософському факультеті Карлового університету в Празі. Вивчав культурологію в Львівському національному університеті імені Івана Франка і модерну історію в Карловому університеті в Празі. У 2021 році в Карловому університеті захистив дисертацію на тему «Шістдесятники і колоніальний дискурс радянської культури в Україні в час відлиги (1956–1964)».

Про що книга

«Бунт проти імперії: українські шістдесятники» Радомира Мокрика?

«Ця книжка є радше спробою побачити в когорті шістдесятників живих людей – з їхніми сумнівами, коливаннями, інтелектуальною відвагою та блискучими талантами. В певному сенсі побачити цих молодих талановитих людей без "забронзовіlosti", з якою так часто подають їх шкільні підручники. Тим більше, що самим шістдесятникам "забронзовіlost" аж ніяк не притаманна»

Радомир Мокрик

Під поняттям «шістдесятництво» приховується безліч культурних феноменів, людських доль та літературних творів. Ця книжка пропонує читачеві мандрівку в мікросвіт українських шістдесятників — молодих людей, які творили нову культуру в час хрущовської «відлиги». Заглиблення у світ, який всупереч правилам радянського тоталітарного режиму засновувався на принципах солідарності, взаємопідтримки та поваги між

непересічними молодими талантами. Чимало фотографій з архівних фондів та сімейних архівів публікуються вперше. Для широкого читацького загалу.

Цитати з книжки «Бунт проти імперії»

Про світоглядні основи шістдесятництва

Це когорта, світогляд якої сформувався на перетині етичних принципів і критичного мислення. Саме на такому ґрунті виникла основа національного руху, в який згодом перетворилась «малесенькі щопта» шістдесятників. При цьому саме етика відіграла головну роль. Мені пощастило найбільше спілкуватись з двома, здавалося б на перший погляд, протилежностями: Іваном Дзюбою та Євгеном Сверстюком. Дзюба походив з Донбасу, довго вірив в комуністичні ідеї і схилився радше до «націонал-комунізму». Євген Сверстюк народився на Волині і вже в досить ранньому віці перейнявся націоналістичними ідеями. Однак їх поєднувала багаторічна щира дружба. Рухались вони до розуміння самобутності України з різних ідеологічних сторін, але на основі етичної спільності. Свого часу на літературному вечорі в Черкасах Василь Симоненко на питання «яку саме він має на увазі Україну, коли вимагає, щоб мовчали Америки й Росії, коли він з нею говорить», відповів просто — «Україна в мене одна». Хоч з якого б ґрунту виходили світоглядні переконання шістдесятників — принцип був той самий: Україна в них була одна.

Про мовне питання

Радянське керівництво добре усвідомлювало, яку саме стратегію у мовній сфері воно обирає. Російська мова і російська культура розглядалися як чи не головний фактор уніфікації різних територій радянської імперії. Політика русифікації й маргіналізації української мови цілком відповідала завданню «злиття народів» і формування наднаціональної, класової радянської ідентичності.

Про зародження дисидентського руху

Шістдесятники перебували всередині радянської реальності, і це неодмінно мусило позначитись на їхньому світогляді, доволі ідеалістичному. Усвідомлення марності й неможливості діалогу з владою приходило поступово, зі зміцненням м'язів критичного мислення. Дисидентами шістдесятники стали завдяки власному інтелекту і рефлексії навколишнього світу. Усвідомити фальш радянської культури, штучність усіх партійних лозунгів, залишаючись фактично в інформаційному вакуумі, — це справжній інтелектуальний подвиг. Який часто поєднувався з громадянським подвигом, адже розуміння несправедливості системи породжувало намагання і відвагу протистояти їй.

Джерело: <https://nashformat.ua/products/bunt-proty-imperii-ukrainski-shistdesyatnyky-930433>